

700 χιλιάδες μιλιονίων μίλ. μακρῶς· αὐτὸ τὸ ἀπόστημα εἶναι τόσον ἄπειρον, ὅτῃ μία σφαῖρα κανονικῆ ἐχρειάζετο σχεδὸν 700000 χρόνους ἕως νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὸν· καὶ εἶναι πολλὰ πιθανότερον, ὅτι ὅλοι οἱ Ἀῶλανεῖς Ἀσέρες ἀπέχουσιν ἐπίσης ἀναμεταξύτων, καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆ διαστάσεως τῆ πηλυσιασέρες αὐτῶν εἰς τὸν Ἥλιον.
(α).

(α) Θέλωσιν, ὅτι ὁ Ἰππαρχος παρατήρησεν ἕνα νέον Ἀσέρα, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἄφησε τὴν διάρκειν τῆ τόπῃ ὅπου εὐρίσκετο εἰς τὸν Οὐρανόν.

1. Τῆ 8 Νοεμ. 1572 ἐφάνη ἕνας νέος Ἀσὴρ εἰς τὸν θρόνον τῆς Κασσιοπέας, ὁ ὁποῖος παρατηρήθη ἀπὸ τὸν Κορνήλιον Γέμμχ· ὁ Τύχων τὸν εἶδε τῆ 11, τῆ ἰδίου μηνός, καὶ τὸν Μάρτιου ἐχάθη 1574.

2. Τῆ 30 Σεπτ. 1640 οἱ μαθηταὶ τῆ Κεπλέρου παρατήρησαν ἕνα νέον Ἀσέρα πλησίον τῆ δεξιῆς μὲν τῆ Οὐμέχρα, ὁ ὁποῖος ἐχάθη ἀνεπαιδύτως, καὶ ἔγινεν ἀόρατος τελείως, εἰς τὸν Ἰαννουά. μῆνα 1641. Σημείωσον ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο Ἀσέρες ἐφάνησαν τόσον λαμπροὶ, ὅσον ἡ Ἀφροδίτη, ἢ ὁ Ζεὺς· καὶ ὅχι καθὼς οἱ ἀκόλῃδοι, καὶ διὰ τῆτο τῆς θεωρεῖσιν ὡς Ἀσέρας ἐνὸς διαφορῆς εἶδους.

3. Τῆ 3. Αὐγῆς. 1596 εἶδεν ὁ Δαβὶδ Φαβρίκιος τὴν πρώτην φοράν πῶς Θουμασὸν Ἀσέρα (stella mira) εἰς τὸν λαμῶν τῆ Κήτης· μετὰ ταῦτα εὗρεν ὅτι αὐτὸς ὁ Ἀσὴρ, λάμπει, καὶ σκοτίζεται εἰς περιόδους κανονικῶν χρονίων, κάμνει δὲ ἐπτά περιόδους εἰς ἕξ χρόνους, καὶ δὲν χάνεται τελείως ποτέ.